

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU

Zagrebačka 2

Osijek

Na posl. br.: St-737/2022

Zagreb, 24.4.2023. godine

Pravna stvar:

Vjerovnik/Razlučni vjerovnik: Addiko Bank d.d., OIB:1403633387, Zagreb, Slavenska avenija 6

(dalje u tekstu: Addiko)

Dužnik: PRESOFLEX GRADNJA d.o.o., OIB: 66952197279, Požega, Industrijska 30

(dalje u tekstu: Dužnik)

Radi: predstečaja

ODGOVOR ADDIKO BANK d.d.

na Žalbu Dužnika objavljenu 04.04.2023.g.

-1x putem e-komunikacije

- I. Ovim podneskom Addiko daje odgovor na žalbu dužnika od dana 31.03.2023.g., objavljene na e-oglasnoj ploči sudova dana 04.04.2023.g. (dalje u tekstu: Žalba).
- II. U odnosu na točku 3.1. Žalbe, Addiko se očituje kako slijedi.

U predmetnoj točki Dužnik navodi kako Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama neosnovano i nezakonito u dijelu u kojemu su kao osporene navedene tražbine vjerovnika koje su osigurane razlučnim pravom na imovini dužnika te kao takve nisu mogle biti ispitane na ročištu radi ispitivanja prijavljenih tražbina, a budući da razlučna prava, uključujući i tražbine osigurane razlučnim pravom, za koje se razlučni vjerovnik nije odrekao prava na odvojeno namirenje niti je pristao na odgodu namirenja iz predmeta razlučnog prava, nisu predmet ispitivanja u predstečajnom postupku.

Dužnik potpuno pogrešno tumači odredbe Stečajnog zakona u odnosu na prijavu tražbine vjerovnika, a u odnosu na kojima je dužnik i osobni dužnik i na kojim tražbinama ujedno postoji i razlučno pravo. Potrebno je razlikovati razlučna prava koja služe kao osiguranja na tražbinama predstečajnog dužnika te razlučna prava koja služe kao osiguranja koja je dao predstečajni dužnik, a radi osiguranja dugovanja trećih osoba. S obzirom na navedeno, svaki razlučni vjerovnik koji ujedno ima i potraživanje prema stečajnom dužniku ima pravo prijaviti svoju tražbinu te obavijestiti nadležni sud, odnosno FINA-u o svojim razlučnim pravima.

Isto tako, a vezano uz prijavu razlučnih prava Dužnik pogrešno tumači trenutak davanja izjave o odricanju od prava na odvojeno namirenje. Addiko upućuje na čl.38.st.1. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22), a koji glasi:

„Razlučni vjerovnici dužni su nadležnu jedinicu Financijske agencije u roku od 21 dana od dostave plana restrukturiranja obavijestiti o svojim pravima, pravnoj osnovi razlučnoga prava i dijelu imovine dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno pravo te dati izjavu odriču li se ili ne odriču prava na odvojeno namirenje.“

Iz navedene odredbe jasno proizlazi kako se izjavu o odricanju ili zadržavanju prava na odvojeno namirenje daje tek u roku **od 21 dan od dostave plana restrukturiranja**. U ovom postupku plan restrukturiranja još nije niti objavljen, stoga rok iz predmetne odredbe nije niti mogao početi teći te analogno odredbi, Addiko će konačnu izjavu o eventualnom odricanju od odvojenog namirenja dati tek nakon objave Plana restrukturiranja.

Stoga, a u odnosu na sve do sad navedeno, jasno je kako se izjava dana prije dostave plana restrukturiranja može jedino smatrati obavijesti o postojanju razlučnih prava, ali nikako ne može takva obavijest obvezivati vjerovnika ili u konačnici i sud, jer je ista informativnog karaktera.

Intencija zakonodavca u posljednjoj noveli Stečajnog zakona je bila da svi vjerovnici prijave svoje tražbine i prava, da se iste ispituje i utvrde ili eventualno ospore (a što je Dužnik neosnovano osporio), zatim da dužnik dostavi plan restrukturiranja te da tek u tom trenutku razlučni vjerovnici donesu odluku hoće li sudjelovati u planu. U tom slučaju daju izjavu kojom se odriču ili ne odriču prava na odvojeno namirenje u predmetnom postupku.

Dužnik u prilog svojim tvrdnjama dostavlja raznu sudsku praksu, ali Addiko ističe kako se cjelokupna sudska praksa koju je Dužnik dostavio odnosi na postupke u kojima se primjenjuje SZ (NN 71/15, 104/17), ali ne i posljednja novela iz 2022.g.

III. U odnosu na točku 3.2. Žalbe, Addiko se očituje kako slijedi.

U odnosu na navode Dužnika kojim se osporava tražbina od 21.134.362,60 kn koja se odnosi na „uvjetnu tražbinu koja nije nastala“ navodi se kako je tražbina Addiko Bank d.d. nastala u trenutku sklapanja UGOVORA O LIMITU ZA IZDAVANJE GARANCIJA broj: 714-46000265 od 18.09.2019 i pripadajućih aneksa, ali je njezin učinak, odnosno dospijeće odgođeno do trenutka plaćanja po garanciji. Dakle, ne radi se o „tražbini koja nije nastala“ već se radi o tražbini čiji je učinak odnosno dospijeće odgođeno do trenutka plaćanja po garanciji.

Naime, članak 297. stavci 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21; u daljnjem tekstu: ZOO), propisuju da je Ugovor sklopljen pod uvjetom ako nastanak ili prestanak njegovih učinaka zavisi od buduće i neizvjesne činjenice te da učinci ugovora nastaju od trenutka njegova sklapanja ako se odgodnom uvjetu udovolji.

Addiko Bank

Prema navedenom, tražbine pod odgodnim (suspenzivnim) uvjetom nastaju već prilikom sklapanja ugovora, nezavisno od činjenice što se ispunjenje obveze može zahtijevati tek nakon nastupa uvjeta. Kako dakle, od nastanka odgodnog uvjeta ne ovisi nastanak ugovora, nego učinci ugovora (članak 297. stavak 1. ZOO-a), to od nastanka uvjeta ne ovisi nastanak tražbine nego nastanak zahtjeva za ispunjenje tražbine.

S obzirom na navedeno nema razloga da tražbina vezana uz odgodni uvjet ne uđe u Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama i u Plan restrukturiranja u predstečajnom postupku, jer sudjeluje i u stečajnom postupku, a što isto tako proizlazi iz odredbi Stečajnog zakona u čl. 106. st. 7. i čl. 277. st. 1. (pravo glasa i pravo na diobu u postupku).

Dužnik pogrešno navodi da bankarskom garancijom banka jamči za Dužnika što je netočno, jer je bankarska garancija izravna obveza banke prema korisniku garancije.

Addiko je izdala bankovnu garanciju na prvi poziv na temelju odredbe čl. 1039. ZOO, a njome se banka obvezuje 3. osobi (korisniku garancije) na njegov pisani zahtjev isplatiti određeni iznos ako je udovoljeno uvjetima garancije.

U st.2. čl. 1039. ZOO je navedeno da je bankarska garancija samostalna obveza neovisna o osnovnom pravnom poslom u vezi s kojim je izdana. Ovo je ključno, jer banka plaćanjem obveze po garanciji ne ispunjava obvezu dužnika već svoju obvezu. Plaćanjem po garanciji banka ne subrogira u pravni položaj korisnika garancije već na temelju drugih isprava (pravnog posla) traži plaćanje od svog klijenta na čiji je zahtjev izdala garanciju.

Dakle, banka nije sudužnik ni jamac po obvezi Dužnika, jer je bankovna garancija samostalan pravni posao neovisan o pravnom poslu na temelju kojega korisnik garancije ima potraživanje od svoga dužnika.

- IV. Cilj predstečajnog postupka je nastavak poslovanja (čl. 2. SZ-a) tako da je jedini zakoniti put u Plan restrukturiranja utvrditi sve obveze Dužnika i način njegovih podmirenja, jer u suprotnom, u slučaju nastupa odgodnog uvjeta i plaćanja po garanciji došlo bi do nemogućnosti ispunjenja Plana i novih ogromnih obveza za Dužnika.

Čl. 27. SZ-a st. 1. u 17 točaka izričito propisuje što sve plan mora sadržavati, a to su točni podaci o tražbinama, plan poslovanja za tekuću i 2 tekuće kalendarske godine, planiranu bilancu, te analizu svih tražbina **prema visini i vrsti** (tražbine radnika i prijašnjih dužnikovih radnika, izlučna prava, razlučna prava, tražbine za koje se vodi postupak, neosigurane tražbine i **druge tražbine**). Iz ovog jasno proizlazi da se u **Planu moraju navesti sve tražbine i da ti podaci moraju biti točni.**

- V. Addiko navodi kako je Dužnik u Predstečajni plan dužan staviti sve utvrđene i osporene tražbine (čl. 52. SZ-a), te kako i vjerovnici osporenih tražbina imaju pravo na glasovanje o Planu i to temeljem čl. 56. SZ-a koji upućuje na odredbe o stečajnom planu, čl. 323. SZ-a koji upućuje na odlučivanje na skupštini prema čl. 106. i to st. 2. i 3.

- VI. Ukoliko bi sud zauzeo stav da tražbine s odgovdnim uvjetom iz bankarske garancije nastaju nakon otvaranja predstečaja (ukoliko bi banka platila po pozivu) to bi bila nova tražbina koju bi Dužnik morao podmiriti tijekom predstečajnog postupka. Isto bi izazvalo nemogućnost plaćanja i dodatnu neizvjesnost za ostale vjerovnike, jer nigdje nije naveden način podmirenja. Također, prema odredbi čl.74.st.1 SZ-a ne bi ni moglo doći do zaključenja predstečajnog postupka, odnosno Dužnik bi morao pružiti odgovarajuće osiguranje, čime se stvara nova obveza za Dužnika.
- VII. Slijedom svega navedenog, predlaže se odbiti žalbu Dužnika objavljenu dana 04.04.2023.g. te se predlaže da drugostupanjski sud donese pravno stajalište o relevantnom trenutku davanja izjava iz čl.38.SZ-a te o statusu tražbina s odgovdnim uvjetom koje proizlaze iz bankarskih garancija.

Addiko Bank d.d.

Tomislav Perić, dipl. iur.
po gen.pun. Su-237/17

Filip Ožić, mag.
Specijalist za pravnu naplatu